

i Diskussionen, og at Ministeriet følgelig ikke kan give nogen Besked paa dette Punkt. Ministeriet er spurgt om Ministeriets Stilling til dette Spørgsmaal eller dets Opfattelse deraf. Paa dette har Ministeriet givet et klart Svar, og de Herrer kunne være forvissede om, at hvis Tiden kommer dertil, vil Ministeriet staa inde for dette Svar og handle i Overensstemmelse dermed.

Dernæst har jeg nogle Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager), der til mig henvendte nogle Ord, som strengt taget ikke gjaldt selve Valgkredsordningen. Det ærede Medlem bad mig sørge for, at der ikke fra radikal Side foregik nogen personlig Mistæneliggørelse overfor politiske Modstandere, og han lovede mig, at han skulde passe paa at formane mig godt, hver eneste Gang han mente, der i saa Henseende var Brug derfor. Jeg tror at kunne sige det ærede Medlem, at hvis han kun vil gøre det de Gange, der virkelig er Brug for det, vil dette ikke komme til at overanstreng ham. Efter min Overbevisning har der fra vor Side ikke paa noget Punkt fundet personlig Mistæneliggørelse Sted. Der har af det radikale Venstre været rettet Kritik mod bestemte Personer, men denne Kritik har været berettiget. Det var en berettiget Kritik, der fra det radikale Venstres Side rejstes overfor Alberti i sin Tid. Den Kritik, som fra vor Side har været rejst overfor de ærede Medlemmer fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og Frederikssund (Sigurd Berg), har været af en helt anden Karakter, men det forekommer mig, at ogsaa den har været i fuldeste Maal berettiget, og der har for vort Vedkommende ikke været fjerneste Tale om den Lynchjustits, som det ærede Medlem talte om. Nej, tværtimod, det, vi have begæret fra det Øjeblik, disse Spørgsmaal kom frem, har ikke været en hastig Afgørelse, en Fælden-Dom uden nærmere Undersøgelse, nej, det har netop været, at der skulde finde en rolig Undersøgelse Sted i retslige Former. Det har forbavset os, at de to ærede Medlemmer i Fjor, da Sagen rejstes, ikke straks selv begærede og ønskede dette. Vi have bestræbt os for, at Sagen skulde blive ført ind i dette Spor. Det vil nu vise sig, om dette vil lykkes i den nærmest kommende Tid. Og jeg tror, at det ærede Medlem kan føle sig rolig: personlig Forfølgelse, personlig Mistæneliggørelse vil fra vor Side ikke finde Sted. Det ærede Medlem har forvekslet dette med den berettigede Kritik

overfor Personers Handlinger, som er en Nødvendighed for politiske Partier, som vi forbeholde os Ret til og anse det for vor Pligt at øve overfor andre, hvor der er Grund til det, og som vi ere villige til at staa for fra de Herrer Side, naar de synes, der er Grund til det overfor os.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Det ærede Medlem begyndte med at stille i Udsigt to Ting. For det første, at han vilde tale rent ud og sige sin Mening klart, og for det andet, at han vilde bidrage sit til, at vi hurtig kunde naa til en retfærdig Valgkredsordning. Desværre synes det mig, at det ærede Medlem ikke opfyldte noget af de Løfter, han saaledes gav i Begyndelsen af sin Tale. Det ærede Medlem sagde ikke direkte, at han vilde bekæmpe Bestræbelserne for Opnaaelsen af en saadan Valgkredsordning, tværtimod, hans Ord vare for saa vidt venlige nok, meget imødekommende, meget forsigtige, meget afdæmpede i hele Maaden at tage Sagen paa. Men alligevel beder jeg ærede Medlemmer tænke efter, om de ikke, da det ærede Medlem var færdig med sin Tale, alle havde det Indtryk, at der var gjort et svært godt Stykke Arbejde for at faa denne Sag til at strande i Vinter. Jeg tror, at rent uvilkaarlig have ærede Medlemmer forstaaet det saaledes, i alt Fald var det mit Indtryk. Efterhaanden som jeg hørte det ærede Medlem, saa jeg rejse sig op imod vort Forslag den ene Vanskelighed efter den anden, højere og højere, det hele lagt til Rette paa den behændigste og smidigste Maade, saaledes at det alt i alt formede sig som Program for et af de smukkeste Intrigekuespil, man med Billighed kunde begære. I alt Fald sluttede jeg som Tilhører overfor det ærede Medlem med det Indtryk, at hvis det ærede Medlems Stilling til denne Sag var afgørende for Begivenhedernes Gang, kunde man betragte Sagen som strandet. Men heldigvis er det jo nu ikke længere saaledes, at en Sag er endelig strandet her i Rigsdagen, fordi det ærede Medlem er Modstander af den.

Den Fremgangsmaade, det ærede Medlem valgte, var, at han vilde kæde dette Forslag sammen med andre Ting, om hvilke der var sikker Udsigt til, at de vilde strande, og saa vilde Stillingen blive den, at til syvende og sidst kunde det ærede Medlem staa som den uskyldige Mand. Sagen var strandet, men det var ikke hans Skyld. Den, der skulde bære